

Hồi 46

Lam Đại Bang

Với thân phận tổng đà chủ của bảy mươi hai phân đà Lam Đại Bang mà không giải nổi huyết đạo là lý gì chứ?

Nếu việc này truyền ra giang hồ thì còn gì là thể diện của một vị Tổng đà chủ nữa?

Hắn lại quát lên:

- Cao nhân ở đâu sao không chịu hiện thân tương kiến?

Chờ hồi lâu vẫn không có ai trả lời.

Bất giác hắn đưa mắt nhìn Mai Quân Bích.

Tuy không tin chàng là thủ phạm, nhưng hắn vẫn khoát tay ra hiệu.

Bốn tên hán tử lập tức bổ tới chàng.

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố chỉ cốt kiểm tra xem thân thủ của thiếu niên thư sinh này ra sao mà thôi.

Bốn tên hán tử lao tới nhưng chưa xuất thủ ngay mà giương mắt nhìn Mai Quân Bích, trong bụng đều nghĩ thầm:

- Cho dù người lợi hại bao nhiêu thì với Tứ Quái liên thủ hợp công cũng khó mà làm gì được.

Nhưng Mai Quân Bích lại không hề phản ứng.

Bốn tên ngập ngừng nhìn nhau một lát rồi bỗng cùng thét to một tiếng nhất tề phát chiêu!

Đến lúc đó thì kỳ sự xảy ra...

Chỉ thấy Mai Quân Bích phất nhẹ tay áo, bốn tên hán tử đang lao vào phát chiêu bỗng ngã lăn ra theo bốn hướng khác nhau!

Hành động đó chỉ diễn ra trong khoảnh khắc, đến cả Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố vẫn chăm chú nhìn nhưng không nhận ra chàng đã xuất thủ thế nào.

Đó không phải là điểm huyết...

Là công phu gì mà lợi hại thế chứ?

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố tung hoành giang hồ mấy chục năm, kinh nghiệm không ít, cũng coi là nhân vật kiến đa thức quảng mà không nhận ra thiếu niên này dùng công phu gì để khống chế bốn tên thuộc hạ của mình ở ngay trước mặt trong lúc chúng xuất thủ mà vẫn không kịp kêu lên một tiếng?

Trong lòng vô cùng kinh hãi, biết rằng đã gặp phải cao nhân, hấn tiến lên một bước, chấp tay nói:

- Tôn giá quả là cao nhân thâm tàng bất lộ, thủ pháp thật cao minh. Xin cho biết tôn giá thuộc danh môn đại phái nào?

Thấy đối phương tỏ ra thiện chí, Mai Quân Bích cũng chấp tay hoàn lễ nói:

- Hách đương gia không nhận ra tại hạ sao?

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố nhìn chàng một lúc rồi lắc đầu:

- Xin thứ lỗi, huynh đệ nhãn lực kém cỏi...

Mai Quân Bích cười nói:

- Thực ra tại hạ xuất đạo chưa lâu nên trong giang hồ còn chưa mấy ai biết đến Mai Tam Công Tử ở Thiên Thai...

- Ui chào!

Cái tên ấy thời gian gần đây làm chấn động võ lâm, liên tiếp đánh bại Kiêu Tiền Tú Sát, chém đứt cánh tay còn lại của Độc Tỉ Thiên Vương Lý Tàn biết hấn thành Vô Tỉ Thiên Vương, đánh bại Hồng Đăng Phu Nhân, đại náo Lục Thiệu Sơn, cùng lúc đánh bại cả hai cao thủ bậc nhất của cả hắc đạo lẫn bạch đạo là Cửu Thiên Ma Nữ và Thái Bạch Thần Ông, sao lại bảo trong giang hồ chưa mấy ai biết đến?

Thêm nữa, mấy ngày gần đây có tin đồn rằng cũng chính vị Mai Tam Công Tử này giết chết hai tên Tổng bố đầu của hai phủ Quý Châu và Thần Châu, còn hạ độc thủ với vị chương môn nhân Ngôn Gia Quyền là Ngôn Can Tôn, vì thế không ai xác định được nhân vật đó là chính hay tà?

Hình như cao thủ của cả hắc bạch lưỡng đạo, chỉ cần gặp phải sát tinh này là không ai thoát chết...

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố tuy thị mình võ công cao cường nhưng trước nhân vật đáng sợ đó ai dám tự tin?

Hôm nay bỗng xui xẻo thế nào, lại đi chặn đường hấn, biết là phúc hay họa đây?

Hấn đứng ngây ra nhìn vị thiếu niên công tử trông không có vẻ gì khác thường như uy danh trùm thiên hạ này, mồ hôi toát ra, run giọng nói:

- Hách mỗ vừa rồi tưởng tôn giá là người của Tam Nghĩa Hội nên lỡ mao phạm, xin mở lượng hải hà xá tội cho!

Mai Quân Bích thấy đối phương vì sợ mà trở nên nhũn nhặn như thế, trong lòng không khỏi đắc ý, cười đáp:

- Khéo nói! Khéo nói! Hách đương gia uy trấn giang hồ, danh lừng vang suốt vùng Trường Giang nam bắc, tại hạ mộ danh đã lâu!

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố thấy sự việc kết thúc suôn sẻ, trong lòng nhẹ ra, nói một câu lấy lòng:

- Không dám! Nếu tôn giá có thì giờ rồi đến Tổng đà tề bang để Hách mỗ tỏ lòng ngưỡng mộ thì rất lấy làm hân hạnh...

Không ngờ câu nói đó gợi nên cho Mai Quân Bích một ý. Chàng ngẫm nghĩ chốc lát rồi bỗng dùng Truyền Âm Nhập Mật nói nhanh:

- Hách đương gia nếu thật có lòng ưu ái thì huynh đệ có việc cần phụng cáo, canh hai đêm nay xin đến quý bang bàn luận!

Đương nhiên ngoài Hách Vu Thố ra, không ai nghe được câu đó.

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố không khỏi ngạc nhiên, trầm nghĩ:

- Không biết hấn định thương lượng về việc gì? Nhưng xem thái độ hấn không có gì ác ý, mình đã lỡ có lời mời, biết từ chối thế nào? Hơn nữa được giao tình với một nhân vật lừng danh thế cũng là việc hay...

Nghĩ thế liền gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Mai Quân Bích cũng cười gật đầu.

Đột nhiên chàng phóng mắt nhìn theo đường cái về hướng Ma Bàn Châu rồi xướng giọng nói:

- Cách đây một dặm có hai người đang hướng về phía chúng ta, có lẽ đó là người của Tam Nghĩa Hội. Với lực lượng của Hách đương gia ở đây thì dư sức xử lý, bắt chúng giải về Bách Lý Châu được rồi, tại hạ xin đi trước một bước!

Dứt lời vung tay trái hư không điểm ra mấy chỉ.

Sáu tên trong Trường Giang Bát Quái, bị điểm huyết, kẻ đứng người ngồi, nhưng đều bất động lập tức tỉnh cả lại đứng lên.

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố nghe nói có hai người đến, đoán rằng đó là Trác Đại Cương và Tần Trí.

Mà sao mình vẫn chưa phát hiện được.

Đối phương cách tới một dặm, đường rừng lại quanh co thế này mà Mai Quân Bích nghe được, quả là công lực phi phàm!

Nhưng vừa rồi hắn nói gì? "bắt chúng giải tới Bách Lý Châu"...

Như vậy đủ thấy tên họ Mai này cũng vì Hùng Hoàng Châu mà tới đây...

Nghĩ tới đó, Hách Vu Thố nhú mày tỏ vẻ băn khoăn.

Nhưng ngay sau đó, hắn tự nhủ:

- Lam Đại Bang có được mối giao tình với một cao thủ tuyệt thế như vậy thì viên Hùng hoàng châu đáng coi vào đâu?

Trừ hai tên được lệnh lưu giữ trên xe của Tam Nghĩa Hội, sáu tên còn lại trong Trường Giang Bát Quái vừa được giải khai huyết đạo, mắt thấy cừu nhân khổng lồ chế mình là Mai Quân Bích liền quát to một tiếng, tay vung đao kiếm xông vào.

Hắc Hồ Thần Hách Vu Thố quát lên:

- Lùi lại!

Sáu tên võ sĩ ngơ ngác chẳng hiểu sao Tổng đà chủ không để mình thu thập địch nhân, nhưng không dám trái lệnh đều lùi lại cả.

Hách Vu Thố chỉ sang Mai Quân Bích nói:

- Vị này là Mai Tam Công Tử danh chấn giang hồ. Các ngươi hãy mau tới tham kiến công tử đi!

Mai Quân Bích cười ha hả, chấp tay nói:

- Ha ha! Không đánh sao thành quen biết được? Tiểu sinh lỗ mạo phạm, xin các vị tha lỗi!

Trường Giang Bát Quái đều nghe danh Mai Tam Công Tử là nhân vật kiệt xuất bậc nhất thiên hạ võ lâm đương đại.

Nhưng chúng không ngờ con người từng làm cho các cao thủ hắc bạch lưỡng đạo nghe danh đều kinh hồn bạt vía đó chỉ là một thiếu niên công tử mới hai mươi mấy tuổi, còn trẻ hơn mình nhiều!

Thấy chàng nhã nhặn như thế, chúng đều tươi tỉnh lại, nhất nhất bước lên thi lễ.

Mai Quân Bích vừa rồi đã chào từ biệt, bây giờ cùng tên thư đồng và chiếc xe chở Tôn Tương Liên tiếp tục lên đường.

- o O o -